

Mødet genoptoges Kl. 8.

R. Nielsen. (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Ved min Omtale af Herning Museum i Formiddagsmødet glemte jeg foruden de indre Grunde, som jeg gjorde opmærksom paa tjente til Anbefaling for denne Bevilling, at nævne, at der er en anden Grund, nemlig den, at det Rum, som Museet har i Tinghuset, er opsagt til Fråflytning 1907, og at ogsaa denne ydre Grund indeholder en paatrængende Nødvendighed for, at der snart skaffes Udvej til at faa en ny og selvstændig Bygning. Det var kun denne Tilføjelse, jeg har bedt om Ordet for at knytte til mine i Formiddags gjorde Udtalelser.

Johan Knudsen: Jeg skal tillade mig kortelig at berøre et Par Spørgsmaal, der ere af betydelig lokal Interesse for den Kreds, som jeg her i Tinget har den Ære at repræsentere. Det ene Spørgsmaal blev forleden kortelig strejft af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) og i Gaar strejft af det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen). Det drejer sig om en forandret Togplan for Kystbanen. Kystbeboerne ønske, at der i Vintermaanederne maa blive etableret to Iltog, det ene med Afgang fra Rungsted saa betids, at det kan være i København om Formiddagen Kl. omtrent 9, og det andet med Afgang fra København Kl. omtrent 4 $\frac{1}{2}$ med Ankomst til Rungsted omtrent Kl. 5. Dette Kystbeboernes Ønske er gammelt. I en Aarrække har der herom fra kommunale og Grundejerforeninger været indgivet Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder. Hvert Aar har Ministeriet afvist dette Andragende; sidst nu i September har Foreningen „Hørsholm“ i Forbindelse med Handelsforeningen i Helsingør og Grundejerforeningen i Espergærde indgivet Andragende, saa vidt jeg ved uden endnu at have modtaget noget Svar. Jeg kan ikke se rettere, end at dette Kystbeboernes Ønske er beskedent og berettiget. Et Iltog i hver Retning om Vinteren, med Tider som angivet, vilde være et stort Gode for mange, jeg skal eksempelvis nævne for de Forældre, hvis Børn studere i København, og for dem, der have Bolig i Rungsted om Sommeren, og som kunde ønske at bo der ogsaa om Vinteren. Og

jeg tror, at den forøgede Trafik, som kunde ventes ved disse ny Tog, ikke lidet vilde bøde paa de med Indlæggelsen af Togene forbundne Udgifter for Statsbanerne. Jeg tillader mig derfor indtrængende at henvende den højtaerede Trafikministers Opmærksomhed paa denne Sag.

Samtidig tillader jeg mig at forespørge den ærede Trafikminister om, hvorvidt det vilde være forbundet med nogen nævneværdig Udgift for Statsbanerne, at det Aftentog, der afgaar fra København Kl. 9,6 og ankommer til Rungsted Kl. 9,51, afgik noget senere fra København, f. Eks. ved 10 Tiden. Mange nære dette Ønske i den Kreds, som jeg repræsenterer.

Det andet Spørgsmaal, som jeg ønsker at fremdrage, angaar Forholdene ved Esrom Sø. Som ærede Medlemmer vide, har Fiskeretten over Esrom Sø været udlejet til Kong Christian IX.s Civilliste for en Sum af 120 Kr. aarlig. Ifølge Anmærkningerne til det ny Finanslovsforslag er der ikke truffet nogen endelig Bestemmelse om, hvorledes man agter at ordne Sagen under Hans Majestæt Kong Frederik VIII. Det forlyder — og det forlyder med stor Bestemthed —, at Hans Majestæt ønsker at opgive denne Fiskerettighed, som Hoffet hidtil har haft over Esrom Sø. Hvis dette Forlydende taler sandt, er det min Henstilling til den højtaerede Landbrugsminister, at Sagen ordnes saaledes, at der tages Hensyn til Statskassens Indtægter, men at der ogsaa tages Hensyn til Lødsjerne og til Beboerne omkring Søen, og at der i alle Tilfælde ikke fra Administrationens Side træffes nogen Afgørelse, førend Befolkningen har faaet Lejlighed til at udtale sig. Hoffet har ansat en Mand som Opsynsmand over de kongelige Baade i Esrom Sø, og Fiskeretten i Esrom Sø og Færgeretten fra Fredensborg over til Nøddebo og til Esrom har været denne Mands Løn eller en Del af den. Men foruden denne Fiskeret og denne Færgeret har Manden i Realiteten haft Ret til at bestemme, hvem der maa have Baade paa Esrom Sø, og hvem ikke. Det har ikke været tilstrækkeligt, at de Lødsjere, som ønskede Baade i Søen, under svære Bødestemmelser forpligtede sig til ikke at fiske og ikke at befordre Passagerer. Det beroede paa den nævnte Opsynsmands Forgodtbefindende, om de overhovedet maatte drive Lystsejlad i Esrom Sø. Der var for dem, som ønskede det, kun een Vej at gaa, nemlig at henvende sig til Hofmarskallatet, men Hofmarskallatet henviste til Opsynsmanden, og Opsynsmændens